

[A. C. D. Petersen.]

her paa Rigsdagen Gang paa Gang forelagde sociale Love, der medførte en mægtig Betyngning af Skatteborgerne. Jeg skal saaledes henviser til de Love, der nylig er revideret, Aldersrenteloven og Invalideloven. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg tror ikke, at det den Dag i Dag helt er gaaet op for Regeringspartiet og den høje Regering, at det gælder om at holde Udgifterne nede. Jeg skal saaledes pege paa et lille Udslag heraf, nemlig den Lov, vi nylig har faaet forelagt om Hemning af Tuberkulosen hos Kvæget, hvor vi ser, at den højtaerede Minister foreslaar, at der skal ansættes 10 nye Embedsdyrlæger. Der er ingen Tvivl om, at denne Ansættelse ikke vil betyde nogen Billiggørelse indenfor Landbruget. Der er neppe heller nogen Tvivl om, at disse 10 snart vil blive til 20 og maaske fordobles endnu nogle Gange. Det er det, man skal vogte sig for; naar man staar i vanskelige Tider, maa Bestræbelserne gaa ud paa, at man heller ikke i det smaa stimulerer Udgifterne, man skal tværtimod søge at holde dem nede saa stærkt som muligt. Der er jo ingen Tvivl om, at en væsentlig Hjælp for Erhvervslivets Vanskeligheder og specielt for Landbrugets er det Stykke Arbejde, der blev gjort med den høje Regering i Spidsen, støttet af Venstrepartiet og det konservative Parti, i den Rigsdagssamling, der er gaaet. Men tillige vil jeg sige, at saaledes som vi fra konservativ Side sagde ved Valget, er dette Arbejde, selv om det er nok saa fortjenstfuldt og uomgængelig nødvendigt, dog ikke nok.

Valutalovens Tryk paa Erhvervslivet kan vel ikke lattes paa anden Maade, end hvis man letter den Vanskelighed, der er ved at opnaa Kredit, og tilrettelægger Forholdene saaledes, at Laanevilkårene bliver billigere. Jeg har det Indtryk, at man gennem de to Lovforslag, der her er forelagt, i nogen Grad vil lette Landbrugets Adgang til Kredit og vel ogsaa vil bringe en Lettelse i Rentebyrden. Og det lille Forsøg, der gøres ved disse to Lovforslag for at opnaa dette, hilser jeg derfor med Glæde. Udlandets økonomiske Politik gaar ud paa at hemme Afsætningen af de danske Varer ved, at man lukker sine Markeder ved Toldforanstaltninger, samtidig fremmer man sin egen Produktion ved Eksportpræmier, man fremmer Dumping og undersøgelser de danske Varer for derved at erobre vort Marked for sin Afsætning, saaledes som vi Landbrugere kender det ved de to Produktionsartikler, jeg før nævnte, Hestene og Hvedemelet. Jeg kunde i denne Forbindelse ogsaa med-

tage en lille Artikel som Kartoffelmel. Vi har jo her i Rigsdagen haft en Henvendelse fra adskillige Hundrede jydsk Landmænd, som pegede paa, at naar den danske Rigsdag i sin Tid har været med til at indføre og stadig finder det rigtigt at have en Beskyttelse for Sukkerproduktionen, en Beskyttelsesforanstaltning, som kun kan gavne de gode Egne i Landet, saa maa de Landmænd, som kæmper under de daarligste Forhold, de, der arbejder paa den jydsk Hedes magreste Jorder, vel have et rimeligt Krav paa at faa den samme Beskyttelse. De jydsk Landmænd har med store Bekostninger rundt omkring i Jylland faaet anlagt Kartoffelmelsfabrikker, som nu paa Grund af Udlandets Eksportpræmier og Undersøgning af deres Produktionsvarer er gaaet i Staa, en Mængde Kapital er spildt, og en Mængde Landmænd er næsten blevet ruineret. Da disse Landmænd var herovre, husker jeg, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup spurgte dem, om Grunden ikke var den, at de danske Kartoffler egnede sig mindre til Melproduktion end Udlandets, men han fik det Svar af de Ekspertes, Landmændene havde ført med herover, at dette ingenlunde var Tilfældet. Om Grunden da ikke var — blev der igen spurgt —, at en Del Virksomheder var overkapitaliseret, saaledes at de havde en for stor Forrentningsbyrde at bære. Der blev sagt, at der var kun een af de 4—5 Fabrikker, det drejede sig om, der overhovedet havde nogen Gæld. Det kunde saaledes paa vises, at Produktionsvilkårene her hjemme for denne lille Produktionsgren, som dog har Betydning for adskillige Hundrede Landmænd i de daarligste Egne, kunde være opretholdt, hvis man blot fra Regeringens og Rigsdagens Side vilde være traadt en lille Smule hjælpende til.

Overfor disse Udlandets økonomiske Foranstaltninger har vi forhen krævet, at der skulde gøres en virkningsfuld Indsats fra Regeringens Side. Naar jeg siger „forhen“, er det, fordi jeg ikke har hørt disse Krav saa stærkt fremhævet nu i den senere Tid, som jeg hørte dem før Regeringsskiftet i Fjor Efteraar. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup og den højtaerede Statsminister Gang paa Gang har bebrejdet den forrige Regering, at den ikke gjorde tilstrækkelig skarpe Forestillinger overfor de Udlande, som havde lukket for Danmarks Afsætning af Varer. Og jeg har hørt det ærede Medlem Gang paa Gang bebrejde den daværende Regering, at selv om der kom en Indsats, var det kun efter et Pres fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup